

[Udenrigsministeren]

Jeg tror, det er en meget væsentlig periode, vi går ind til, hvor væsentlige beslutninger kan blive truffet, hvor nye mønstre kan danne sig omkring fremtidens sikkerhedspolitiske samarbejde i Europa, og vi må fra dansk side følge denne udvikling, så vi ikke risikerer pludselig at have sat os selv uden for døren, uden for indflydelse og uden for mulighederne for at deltage i debatten om ting, der også er livsnødvendige for os selv.

Så blev det rigtigt, synes jeg, fremhævet af hr. Lasse Budtz, at vi måske står foran et gennembrud af historiske dimensioner i bestræbelserne på at styrke sikkerheden i verden gennem aftaler med USA og Sovjetunionen om våbenkontrol og nedrustning. Den enighed, som nu synes at være inden for rækkevidde vedrørende de amerikanske og sovjetiske mellemdistanceraketter, ville være et betydeligt fremskridt i retning af det mål om uformindsket sikkerhed på et lavere rustningsniveau, som vi altid har støttet. Og som hr. Lasse Budtz også fremhævede, bevares mulighederne for et troværdigt forsvar med fleksible reaktionsmuligheder, og det er noget, der naturligvis er helt væsentligt for vores sikkerhed.

Jeg henviser igen til, hvad Jacques Poos, den luxembourgske socialistleder, sagde om, at man, så længe der er konventionel ubalance, ikke kan undvære atomvåben i Vestens forsvar. Vi skal også minde om, at det er atomvåbnene, der har sikret freden i vores del af verden i mange år, men det siger sig selv, at vi må kunne enes om at begrænse vores afhængighed af atomvåbnene mest muligt, og det er just det, vi oplever for øjeblikket.

En aftale om mellemdistanceraketterne ville derfor være et betydeligt fremskridt, men vi skal da også føje til, at det naturligvis ikke løser alle problemer vedrørende Europas sikkerhed. Jeg mener imidlertid, at en aftale vil styrke mulighederne for at komme videre med de problemer, som så må stå næst på dagsordenen, og det er problemer vedrørende de konventionelle balancevanskeligheder og også balanceproblemerne for så vidt angår de kemiske våben.

Det er af afgørende vigtighed for regeringen, at Danmark i en situation som den, vi står i nu, kan give det bedst mulige bidrag til at fremme virkeliggørelsen af disse meget vidtrækkende perspektiver; derfor kan reger-

ringen acceptere den dagsorden, som Socialdemokratiet har foreslået her i dag, og vi kan anbefale, at man stemmer for den.

Hr. Lasse Budtz rejste også spørgsmålet om, hvad der blev sagt eller ikke sagt i New Zealand, og gør opmærksom på, at Socialdemokratiet tager afstand fra den britiske udenrigsminister, sir Geoffrey Howes grove trusler mod regeringen i New Zealand. Der har jo været nogle avisforlydender i de sidste dage om, at sir Geoffrey Howe skulle have påstået – som hr. Lasse Budtz også refererede det – at han på EFs vegne kunne true New Zealand med handelsboycot, hvis landet ikke ændrer sin atomvåbenpolitik. Jeg vil gerne over for de presseforlydender, som hr. Lasse Budtz også bygger sin bemærkning på, citere, hvad New Zealands premierminister, David Lange, har udtalt på et spørgsmål herom fra pressen: »Den britiske udenrigsminister truede overhovedet ikke New Zealand, men var faktisk omhyggelig med at forsikre New Zealand om Storbritanniens gode vilje med hensyn til adgangen til de europæiske markeder for newzealandske mejeriprodukter og fårekød.«

Der synes altså at have været tale om en storm i et glas vand. Det kan jo ske for den bedste at blive fejl citeret i en avis, uden at det behøver at være ens egen skyld, og i øvrigt kan jeg da sige, at regeringen er fuldstændig enig i, at EFs landbrugspolitik ikke bør anvendes til at øve politisk pression mod andre lande. Jeg håber, at enhver tvivl om dette spørgsmål hermed skulle være bragt ud af verden.

Endelig vil jeg knytte nogle bemærkninger til den diskussion, flere ordførere har været inde på om udviklingen i Sovjetunionen, for der er tydeligvis opstået visse misforståelser i den danske debat om det nye sovjetiske begreb »glasnost«, og det skyldes måske, at man i dansk presse overvejende oversætter det som »åbenhed«. Det betyder det slet ikke, det vil man kunne konstatere ved at slå op i en russisk-dansk ordbog. Det betyder egentlig »offentlighed,« og det kan da også være udmærket, at man offentligt kan kritisere fejl og mangler i det sovjetiske system, men man skal altså ikke forveksle det med reel åbenhed, som vi kender det, for der er jo ikke tale om kritik af selve systemet eller dets nuværende ledere, der er tale om kritik af